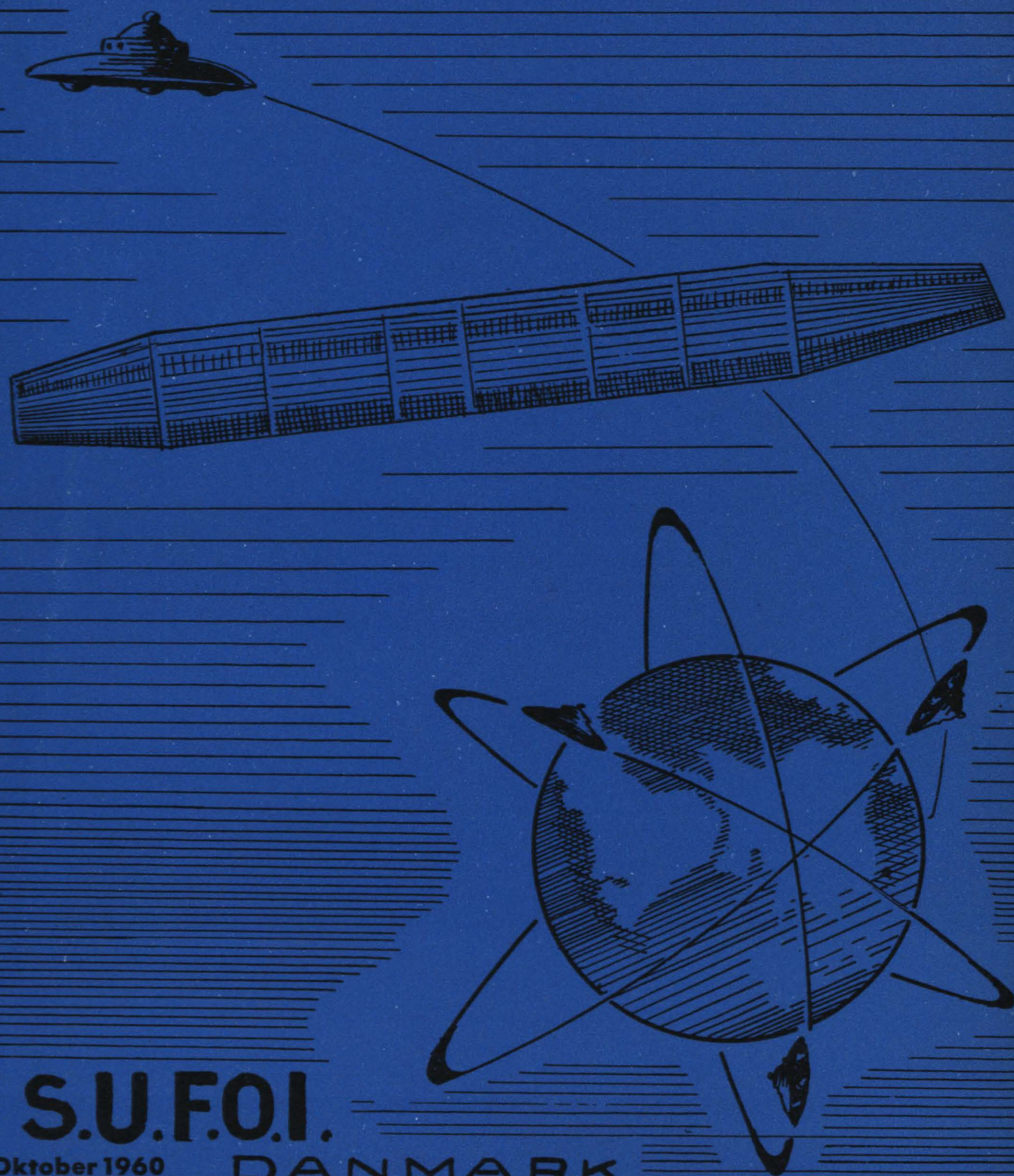
Kontakt Programmet

v/ H. C. Petersen

S.U.F.O.I.

Oktober 1960 DANMARK

Hjælp os at udbrede kend-
skabet til UFO-sagen

*

Hjælp os at få vore studie-
hæfter, bøger, hæfter, UFO-
NYT m. m. ud til så mange
som muligt

*

Prøv om DE kan tegne abon-
nementer, udbredelse giver
øget interesse, og det giver
os økonomisk balance

TAK

UFOerne og verdenspolitiken

Fortsat

Sandheden er nødvendig.

Hos os lever man endnu i den dybeste middelalder uden at have den ringeste anelse om hovedproblemerne i nutiden. I de politiske partiers program leder man forgæves efter en forklaring. Det er åbenbart, at rigsdagene intet har begrebet af, hvad der er sket siden 1947 i verden.

Mon vi virkelig må antage, at nogle hundrede mennesker, partiførere, højere officerer, funktionærer, professorer og redaktører er ansvarlige for denne hemmeligholdelse? Disse herrer vil som hovedargument sige, at de ikke har været informeret. Men bliver de måske ikke betalt for at holde sig indformeret?

En rigsdagsmand har overfor mig erklæret, at hans vælgere ikke har valgt ham, for at han skulle bekymre sig om „fl. tall.“ På den måde er *hans* samvittighed i orden.

Situationen kan sammenfattes således:

Politikerne venter, indtil militæret og den officielle videnskab underretter dem. Indenfor forsvaret erklærer hæren og marinen sig begribeligvis for inkompetente. Luftvåbnet derimod forsikrer: „Regeringen har aldrig stillet os den opgave at undersøge disse ting“. De har heller ikke stillet de fornødne midler til rådighed herfor. („Lad amerikanerne om det, de har jo pengene“). Endvidere hævder luftvåbnet, at de må underrettes af videnskaben, og videnskabsmændene siger: „Sålænge flyvevåbnet ikke kan levere os en prototype af en „fl. tall.“, så vi kan studere den nærmere, sålænge eksisterer en sådan tingest ikke for os“.

Således fortsætter politikerne med at vente på informationer og ignorerer officielt og praktisk det „fremmede flyveri“ på vor himmel. Som følge heraf er sagen ikke „officiel“, og man har heller ikke skaffet en instans, som kunne befatte sig med en systematisk udforskning af hver enkelt pilots handlemåde.

Brasilien, Argentina, Mexico, Portugal og Svejts var allerede på nippet til at fortælle de nye realiteter. Dog, hvorledes kunne de gøre dette, når stormagterne straks ville benægte alt? Faktisk traf USA, Rusland, England og Frankrig på Geneve-konferencen i slutningen af juli 1955 den hemmelige aftale, at eksistensen af „dette flyveri“ skulle hemmeligholdes overfor offentligheden og i stedet skulle de koncentrere deres propaganda for astronautisk erobring. Når der altså i dag stadig tales om flyvning på Månen, så sker det for at

bortlede opmærksomheden fra den elektromagnetiske flyveteknik, for at bedrage offentligheden og for at „beruse" den med „falsk videnskabelighed" — den sande „opium for folket".

Kæmpemæssige beløb bliver givet ud for eksperimenter, der teoretisk skal tjene til videnskabelige fremskridt. I virkeligheden tjener de militære formål, fordi satellitterne bliver benyttet til styring af interkontinentale raketter. Naturligvis får man også videnskabelige data. Den direkte kontakt med „dette flyveri" organiseret gennem en verdensomspændende organisation, ville meget hurtigere resultere i videnskabelige fremskridt af højeste kvalitet — og dette ikke alene på det astronautiske område. Alle fagfolk er ganske klar over, at vort brændstofsystem af i dag — fast eller flydende brændstof i beholdere — er en „forkert vej" til fremdrift af raketter. Dette fremdrivelsesmiddel vil aldrig føre os til rejser i verdensrummet. Vi ved i dag for lidt om rumfarten, og hvad angår vore planer, er de ren teori. Det skal nok lykkes os at anbringe en raket på Månen — for at bevise, at man i stedet for Månen meget lettere ville kunne træffe en „fjendtlig" hovedstad.

Menneskehedens sande mål i dag er ikke at flyve til Månen,
men at overleve atomfaren.

Under hensyn til det stade, hvortil den atomare rustning i dag er nået, vil en fredelig sameksistens mellem øst og vest aldrig nåes, hvis man ikke officiel oplyser om „de nye realiteter".

USA og Rusland vil fortsætte med gensidig mistænkeliggørelse, og enhver overenskomst vil i sig selv indebære en hemmelig krigsforberedelse. Vi kan sige det rent ud: Hvis „dette flyveri" ikke fandtes, så ville det efter den hidtidige holdning være logisk, at USA forsætlig afventede „enden på kommunismen" (med afstaliniseringen blev der faktisk gjort en begyndelse) før der kunne forhandles om bl. a. handelsmæssige indrømmelser, som var egnet til at lette den militære og politiske konsolidering af Rusland og Kina. Heroverfor synes det lige så selvfølgeligt, at Rusland „som kommunistisk land" stadig pustede til revolternes ild på kontinenterne, hvorved det ville skjule sin bevæbning bag overenskomster og pagter for at kunne overleve som en enhedspolitisk masse. Man vil indvende: Rusland ønsker virkelig freden.

Det er iøjnefaldende, at freden for Rusland og Kina forestiller en „interesse", fordi den tjener til indre befæstelse i denne enorme, politiske enhedsstat. Hvad vil der om få år blive af USA og Europa overfor dette uhyre militære opsving, som repræsenteres af statskolosserne Rusland, Kina og Indien?

Efter den sædvanlige på magt hvilende mentalitet er det klart, at

den hvide race til slut vil blive løbet over ende af den farvede, hvis der ikke føres en præventiv krig. Hvis derfor ikke omgående sandheden siges, nemlig at „dette flyveri" ikke vil tillade en atomkrig, så undgåes den væbnede verdenskonflikt ikke. Den vil så at sige komme af sig selv ved et tilfælde, ved en fejltagelse, således som tidligere.

Også de ikke-jordiske piloter mener, at tingene tager overhånd og en atomkrig synes at komme, hvis magterne fortsætter i de gamle tankebaner. Disse piloter har imidlertid ladet forstå, at de ikke kan handle „præventivt" for hos os at undgå følelsen af, at et angreb er på vej.

De erklærede dog også, at alle atomvåben straks og omgående ville blive tilintetgjort, såfremt en ny verdensbrand skulle bryde ud.

Et blik ud i rummet

af Dr. Dan Q. Posin, professor i fysik ved De Paul Universitetet, videnskabelig rådgiver og medarbejder ved radiofonien i Columbia.

Beretningerne om iagtagelser af flyvende tallerkener synes ikke at ville ophøre.

Måned efter måned rapporteres der nye iagttagelser, og læseren kan være sikker på, at således vil det fortsætte med at være.

Mange mennesker har virkelig gjort højst usædvanlige iagttagelser på himlen, og jeg må indrømme, at jeg er et af disse mennesker.

Det skete på universitetet i Panama City, Panama. — På en strålende klar solskinsdag kl. ca. 17 trådte jeg ud i skolegården som så ofte før.

Pludselig opdagede jeg en usædvanlig genstand på himlen, den var rund, sølvskinnende og bevægede sig lydløst med så stor hastighed, at den få sekunder efter var borte, skjult af horisonten. Jeg vidste allerede dengang en del om meteorer, meteorologiske balloner o. l., men genstanden lignede ingen af disse. Min her skildrede iagttagelse er mere end 20 år gammel, men den står stadig klart i min erindring.

„Er de flyvende tallerkener virkelig en kendsgerning??" spørger vi mennesker med undren og skepsis.

„Besøges vi til stadighed af væsener fra andre planeter??" — Findes der virkelig et eller andet sted i universet sådanne hurtige lydløse strømlinede maskiner, som er i stand til at hvirvle gennem det umådelige tomme rum mellem planeterne og de endnu mere ufatteligt store rum mellem solsystemerne??"

„Er disse maskiner virkelig også styret af dristige vidunderlige mennesker eller intelligensvæsener??"

I dag tror jeg personligt på muligheden af existensen af sådanne maskiner og sådanne væsener.

Problemet „de flyvende tallerkener" opstod i juni 1947, da en pilot rapporterede at have set ni lysende tallerkenformede objekter fare af sted i nærheden af Mount Rainier.

Efter offentliggørelsen af denne iagttagelse udbrød der en hel „epidemi" af tallerkenberetninger over hele Amerika.

Dog var ikke alle beretninger lige lette at latterliggøre for den mere skeptiske del af befolkningen.

Således så tre professorer ved Teknologisk Institut i Texas, den 25. august 1951, adskillige formationer af lysende objekter fare lydløst af sted over himlen.

En aften i 1949 i byen Las Cruces, New Mexico, bemærkede *Clyde Tombaugh* (manden som opdagede planeten Pluto) et besynderligt rumskib, som for af sted tværs over himlen. Ved tilsynekomsten var det tydeligt ellipseformet, men blev gradvis, mens det fjernede sig, til en formløs lysende genstand på himlen. Genstanden havde et blågrønt lysende skær og såvel foran som langs dens sider, kunne der iagttages ca. seks „vinduer".

Efterhånden som tallerken-rapporternes antal øgedes, blev de mindre troværdige.

En mand fortalte således at have fundet resterne af et flyvende objekt samt ligene af nogle små mennesker liggende på jorden omkring vraget.

En anden fortalte om samtaler med besøgende fra universet, medens en tredie hævdede at have taget fotografiske optagelser af flyvende tallerkener.

Hvad er „flyvende tallerkener?"

Meningerne er stærkt delte. Amatørvidenskabsmanden Aime Michel er overbevist om, at en del af dem kommer fra det ydre rum, og anerkender således de flyvende tallerkener som en kendsgerning.

Den fremragende astronom dr. Donald Menzel, derimod, er overbevist om, at alle de iagttagne objekter er lysreflekser, balloner,

projektiler eller atmosfæriske fænomener. (Han har nu totalt forandret mening!!! Red.).

Mange mennesker er imidlertid *ikke* overbevist om, at de flyvende objekter *alle* kun er projektiler, atmosfæriske forstyrrelser o. lign. En del af dem må således være af anden karakter.

Blandt de fleste synes der at være enighed om, at en del af de flyvende objekter absolut er meteorer, og at de som sådanne naturligvis stammer fra det ydre rum.

At disse meteorer måske endog kan medbringe nogle mikroskopisk små besøgende nemlig bakteriesporer (d.v.s. udviklingsstadier af bakterier med stor modstandskraft mod ydre påvirkninger (oversætteren)) kan man til nød blive enige om, besøgende i skikkelse af små grønne mænd derimod ikke.

„Kan flyvende tallerkener overhovedet bygges?" ville nogen måske spørge. Hertil vil jeg svare ja. Det er en kendsgerning, der netop i dette øjeblik konstrueres flyvende tallerkener af de „små mennesker" her på Jorden. Til gennemførelse af rejser i universet har vi mennesker konstrueret umådelige raketter, og er i færd med at lave udkast til rumskibe og gigantiske kosmiske „sommerfugle" til gennemførelse af flyvninger mellem planeterne.

„Er nogen „ægte" flyvende tallerken fra det ydre rum landet på vor planet?" spørger mange mennesker.

„Sandsynligvis ikke", svarer vore mest fremtrædende videnskabsmænd. Imidlertid anerkender de samme videnskabsmænd absolut muligheden for, at de kan komme en dag.

(Dr. Posin har skrevet en ny bog, „Bort fra denne Verden", udgivet af Popular Mechanics Forlag).

Popular Mechanics, februar 1960. Oversætter F. Andersen.

Radicals of the Ridiculous

Her begynder en af de mest udæskende, tankevækkende artikler, vi indtil nu har haft det privilegium at bringe.

Forfatteren er Mr. Arthur Constance fra Cheltenham, England, hvis bemærkelsesværdige bog „The inexplicable sky" er en nødvendighed for alle, der vil kalde sig UFO-forskere.

I en alder af 17 år viste Arthur Constance sin fænomenale hukommelse ved at være i stand til at recitere næsten hele Shakespeare og Bibelen! Nu i en alder af 69, har han skrevet ni millioner ord, indclusive ti tusinde artikler og 23 bøger. Tilsammen har han haft 260 radioudsendelser.

Siden 1927 har han viet sit liv til at studere det fantastiske — de fakta der er ubegribelige for den ortodokse videnskab — og må nu anses for at være blandt de højeste autoriteter, hvad angår himmelfænomener.

Vi tror, at mr. Constance har opnået det, han har ønsket, nemlig at skabe en virkelig betydningsfuld artikel.

Dr. Arthur Constance,

Cheltenham, England.

Eftersom vi i vor generation er undergiven vilkårene ikke alene af tre dimensioner, men også af tre dominationer, er det nødvendigt med nogle forberedende eller rettere indledende betragtninger til denne artikel. Vore tre dominationer bliver nøje identificeret med vor materielle verdens tre dimensioner, og lige som de, er de illusoriske.

Vi domineres af et åndeligt op-og-ned-begreb, der er lige så falsk som et „højde"-begreb i materiel forstand med hensyn til rummet. I vor generation forveksler vi arrogance med ophøjethed, og ydmyghed med ydmygelse, og den Højeste med de laveste dæmoner i helvede, så at vi er lige så usikre med hensyn til den-rigtige-side opad, i åndelig henseende, som vi er med hensyn til, om menneskene har hovederne opad eller nedad på denne (formodede) roterende klode. Jeg sagde „formodede", fordi alle de tegn, der beviser, at vor jord farer igennem rummet og roterer, er lige så anvendelige til en teori om en fast jord som til en teori om en jord, der bevæger sig — begge dele er udelukkende spindelvævstynde teorier, som antyder, at vi ved, hvad ting som „fart" og „rotation" betyder — hvilket vi bestemt ikke gør.

Vi domineres af et åndeligt frem-og-tilbage begreb om virkeligheden (udtrykt i benævnelser om „evolution" og „menneskelig fremgang") som er lige så falsk som det fortid-nutid-fremtid begreb, vi kalder „tid" i dagligdags betydning. Vi i vor generation kan ikke blive enige med os selv om, hvorvidt vi går frem eller tilbage. Nogle af os længes mod fortiden, andre drømmer om fremtiden. Vi er lige så uvidende med hensyn til betydningen af ordet

„længde", anvendt om et menneskes liv eller om menneskehedens liv, som vi er om betydningen af „højde" i vore religiøse og politiske ideer.

Vi domineres af et begreb om åndelig „bredde", som er lige så forvirret en illusion som et materielt begreb om bredde som en dimension. Vi har vore meninger om „højre" og „venstre" og er parat til at lade andre lide og dø for dem, men „venstre" og „højre" har så mange grader, at en defination af det ikke kan blive andet end relativ, — og når man diskuterer en ting, der er relativ, vil man aldrig kunne opnå enighed. Snæversynede mennesker er ofte „videre", end man overfladisk set skulle tro. Og folk, der mener om sig selv, at de er frisindede, er ofte så snævre som eggen på en barberkniv, — og lige så farlige.

Der har vi vor tids tre dominationer, identificeret med denne verdens tre dimensioner.

Andre nødvendige betragtninger, før vi begynder denne artikel må indbefatte ordet: radikal i titlen.

Ordet har her ikke nogen tilknytning til noget politisk, hvilket vil blive åbenbart når vi sammenligner definitionerne.

En politisk radikal, siger Funk og Wagnalls Nye Standard Leksikon, er:

> En person med teorier eller overbevisninger, især hvad angår sociale og politiske reformer, som de ønsker udført næsten eller helt til den yderste og mest ubetingede anvendelse. Derfor en, som har yderliggående synspunkter eller er forkæmper for yderliggående metoder.

Ordet „radikal" som det anvendes i denne artikels titel kan defineres — efter det samme leksikon — som:

> Har at gøre med eller kommer af roden, kilden, oprindelsen eller fundamentet, formende en del af den væsentlige natur, ikke tilfældigt, men fundamentalt, gennemgribende.

Når man betragter nogle af synonymerne i den betydning, jeg bruger ordet, ser man straks, at det ikke har den fjerneste forbindelse med noget politisk, for i vor verdens- og nationale politik idag er der ikke noget, der er

> fuldstændigt, konstitutionelt, helt, væsentligt,
> naturligt, originalt, positivt gennemgribende
> eller perfekt.

Hvis De nærer nogen langvarig tvivl med hensyn til sandheden af dette udsagn, er De stadig under indflydelse af een eller flere af de tre dominationer. Det kan være, fordi De læser for meget

i vore moderne aviser og tidsskrifter, og/eller fordi De ikke læser dem nok.

Fordi al sandhed er paradoksalt, er vor første defination af ordet „radikal“, når det anvendes om det politiske og *den anden, der er så modsat, at det ligefrem er latterligt,* så det er påfaldende anvendeligt om det ulogiske, det absurde, det skøre — så det bliver en perfekt defination af verdens nuværende politiske tilstand: hvilket med eet ord er, *latterlig.* Kun ved at undersøge det underforståede i paradoxerne i denne artikel vil vi begynde at sætte pris på det faktum af vital betydning, at det latterlige i politik, videnskab og den menneskelige natur, og det latterlige i kosmisk virkelighed, religion og natur, er uendeligt mange lysår fra hinanden.

Tre dimensioner, tre dominationer — *og tre formodninger:*

Disse tre har stukket øjnene ud på menneskeheden, så at menneskeheden, ligesom Samson, griber om civilisationens piller og anstrenger sig for at trække denne mægtige bygning ned over sig selv i ruiner.

De tre formodninger er med hensyn til sandheden.

Den moderne verden formoder:

. . . at sandheden er fri for alle, og så billig, at man kan samle den op i rendestenen.

. . . at den er logisk, ifølge sin natur og mulig at bevise.

. . . at sandheden er velsmagende, let fordøjelig og nærende for vore åndelige og mentale væv.

Disse tre forudsætninger er karakteristiske for en generation, der ikke bare „aldrig har haft det så godt“, men tror sig fuldt berettiget til intet mindre end det bedste, hyldende sig selv som værdige til alle rigdomme, velsignelser, privilegier, ære og herligheder under og over Solen — og lader dog hånt om enhver antydning om, at rigdomme, velsignelser, privilegier, ære og herligheder (altid og i alle tilfælde) betyder pligter og ansvar.

Sandheden må altid søges og leves — og købes med en pris: Ofte med blod, sved og tårer.

Sandheden er aldrig logisk, i overensstemmelse med sig selv, eller mulig at bevise. Den må ifølge sin natur og på grund af menneskenes mangelfulde og utilstrækkelige synspunkter, være paradoksal.

Sandheden kan ikke være velsmagende, letfordøjelig og nærende for væsener, som er dødsdømte på en døende planet. Begreber som er behagelige, tilfredsstillende og opmuntrende er for sådanne væsener, som ignorerer et så vældigt faktum som menneskenes dødelighed, bare lindrende midler.

Fortsættes.

HUSK AT BESTILLE

Adamskis »Ombord i Rumskibene« — Pris: 16,75 kr.

**Vi har endnu et antal eksemplarer af Herman Hiemenz lille mesterværk:
»Jordiske flyvende tallerkener, Adamski og planetarerne«.**

Pris: 3,80 kr.

»TELEPATI« koster kr. 7,00

Rounborg Tryk-Skive